GLASNIK

OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA LJUBLJANA

LJUBLJANA, 19. SEPTEMBRA 1958 — LETO V., ŠTEV. 72

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

DRUGA SKUPNA SEJA OKRAJNEGA ZBORA IN ZBORA PROIZVAJALCEV OLO, 12. SEPTEMBRA 1958

Poročilo o polletni realizaciji družbenega plana in proračuna okraja za leto 1958

Inž. Ivo Klemenčič, podpredsednik OLO, je podal naslednje poročilo

Najprej nekaj o letošnjem načinu delitve dohodka v gospodarstvu. Letošnji družbeni plan bazira na izpopolnjenem sistemu delitve dohodka. Ta sistem predvsem odpravlja delitev gospodarskih organizacij na dobičkarje in dohodkarje ter jih s tem izenačuje glede na obremenitev z družbenimi obveznostmi ter na ustvarjanje lastnih sredstev, s tem pa tudi v stimulaciji za povečevanje proizvodnosti dela in izboljšanju gospodarjenja na splošno.

Ob sprejemanju plana smo predvidevali, da se bodo sredstva podjetij v celotnem gospodarstvu povečala za preko 2 milijardi ali okrog 66% v primerjavi z letom 1957. Na žalost današnje poročilo še ne temelji na dejanskih obračunih, ampak samo na statističnih podatkih, ki pa teh podatkov ne zajemajo, pač pa nam posamezni obračuni gospodarskih organizacij potrjujejo predvidevanja, da bodo gospodarske organizacije, ki so v lanskem letu ustvarile dobiček, močno presegle lastna sredstva, dočim bodo lanski dohodkarji lahko rečemo prizadeti. Kakor je bilo za trgovino lansko leto izredno ugodno ter so kolektivi v mnogih primerih delili plače, ki niso bile v skladu z doseženimi rezultati gospodarjenja, tako bodo letošnji podatki verjetno pokazali, da je obremenitev trgovine prevelika in da realizirana udeležba na dohodku ne bo dovolj stimulativna za uspešen nadaljnji proces izboljšanja dela v teh panogah. Tako bo trgovina še naprej nesposobna za najemanje investicijskih kreditov, ki jih nujno potrebuje za izboljšanje svojega poslovanja.

Poglejmo še polletne obračune za nekaj podjetij občine Ljubljana-Center. Trgovina na debelo, ki je presegla polovico letnega planiranega dohodka, je ustvarila samo 13% svojih skladov, ustvarjenih v lanskem letu. Podobna situacija je tudi v trgovini na drobno. Popolnoma drugačna pa je slika pri lanskih dobičkarjih. Na primer 15 različnih industrijskih podjetij, katerih polletni obračuni so bili na razpolago, je ustvarilo ob 50%-ni realizaciji celotnega in osebnega dohodka 150% celoletnih lanskih prostih sredstev. Ta korektura sicer res izenačuje v obremenitvah proizvodnjo z ostalimi panogami, vendar se s tem postavlja pred nas problem pravilne uporabe ustvarjenih sredstev.

Ob sprejemanju družbenega plana smo ugotavljali, da so zaradi anomalij v lanskem letu potrebne administrativne mere, ki naj bi imele za cilj pravilno uporabo prostih sredstev in večanje osebnega dohodka v odnosu na povečano storilnost. V tem smislu je letošnji sistem predpisal zvezno obdavčitev zaslužka, ki preseže minimalne plače za več kot 60%. Razen tega pa je bilo izplačilo plač nad tarifnim pravilnikom do letnega obračuna omejeno na 10%, izplačilo premij pa na 20% od plač po tarifnem pravilniku. Praksa pa je pokazala, da tako omejevanje ne deluje pozitivno, ker ne dovoljuje nagrajevanja po doseženi storilnosti. Zato je bilo izplačevanje plač nad tarifnim pravilnikom sproščeno s tem, da se ob zaključnem obračunu plača zvezni davek.

Pred nami je torej ponovno isti problem kot v lanskem polletju, samo da je letos akutnejši v proizvodnji kot v trgovini, namreč pravilna delitev ustvarjenih sredstev. Ta problem nas ne sme najti nepripravljene in ga bodo morali reševati tako organi delavskega upravljanja in zbori proizvajalcev, kakor tudi politične in sindikalne organizacije na svojem področju.

V tej zvezi nam mora biti jasno to, da sredstva, ki niso bila ustvarjena s povečano storilnostjo, čeprav po predpisih razpolaga z njimi kolektiv, ne morejo biti uporabljena za plače, niti jih kolektiv ne more uporabiti mimo politike družbe. Osnovni princip našega gospodarskega sistema je vendar, da sprošča sredstva na osnovi povečane produktivnosti. Če se pa ustvarjajo mimo tega, pa je to rezultat subjektivnih pomanjkljivosti samega sistema, na drugi strani pa posledica nenormalnosti no notranjem tržišču ali specifičnosti blagovne izmenjave z inozemskim trgom.

Še nekaj govori za previdno uporabo prostih sredstev za plače. Namreč obračun zveznega davka na plače bo lahko v posameznih primerih pokazal prenizek ustvarjeni dohodek, kar bo imelo za posledico vračanje dela že izplačanih zaslužkov. To pa vemo, da ustvarja v kolektivih slabo razpoloženje in manjša efekt dela. Take stvari se lahko kaj kmalu dogodijo zaradi nezadostne vestnosti ali neodgovornosti knjigovodskega kadra v podjetjih. Sploh si moramo biti na jasnem, da današnja situacija zahteva popolno jasnost v formiranju osebnega dohodka, če hočemo, da bo gospodarski sistem stimulativno vplival na storilnost dela. Predvsem morajo podjetja posvetiti vso pažnjo pravilnemu obračunavanju zaslužkov ter skrbeti, da si bo delavec na jasnem o doseženem dohodku. V tej zvezi je gotovo izredno važno skrbeti za popolno jasnost ob vsakršnem spreminjanju norm ali premij. To morajo vedeti predvsem tehnični kadri v podjetjih, ki morajo nositi polno odgovornost v pogledu zadostne tehnične dokumentacije. Seveda pa to ne pomeni, da ne bomo pristopali k spremembi pravilnikov za norme in premije tam, kjer so se spremenili delovni pogoji, zaradi izboljšanja tehnološkega procesa. Taki kolektivi bodo morali predvsem razčitiiti, kakšen je delež posameznika pri povečanju proizvodnje, kakšen pa delež družbe kot celote, ki je s splošnim povečanjem svoje gospodarske moči in vlaganjem sproščenih sredstev omogočila tako povečanje proizvodnje.

Jasno je, da so anomalije v naših delovnih odnosih tudi posledica pomanjkljivosti v našem plačnem sitemu. Zaradi različnega tretiranja enakovrednih delovnih mest v posameznih gospodarskih organizacijah, dalje zaradi različnih možnosti in zalaganja za izboljšanje življenskih pogojev se veča fluktuacija delovne sile, kar seveda v veliki meri vpliva na proizvodnjo. Fluktuacija je v prvem polletju zavzela dokajšen obseg ter je res nujno, da začeto delo na urejanju našega tarifnega sistema da čimprej svoje rezultate.

Kljub vsemu lahko ugotovimo, da je obstoječi gospodarski sistem ugodno vplival na tempo proizvodnje, saj je dinamika prvega polletja skoraj v vseh panogah normalna. Tako je celotna industrija izpolnila preko 49% letnega plana, čeprav vemo, da je dinamika v drugem polletju vedno višja. Enako lahko trdimo tudi za gradbeništvo, ki je s 40% preseglo normalno dinamiko sezonske panoge. Prav tako so bili izvršeni planirani ukrepi v kmetijstvu in gozdarstvu, dočim je dinamika prometa v trgovini in gostinstvu v primerjavi z letnim planom presežena. Jasno je, da s tem še daleč ni rečeno, da je bilo v gospodarskih organizacijah narejeno vse. Ne. To kaže prej na to, da smo pri sestavljanju plana podcenjevali možnosti v proizvodnji in da bi lahko s prizadevanjem postavljene naloge presegli. O posameznih primerih nedoseganja proizvodnje, ki seveda tudi obstajajo, ne bom govoril, ker so dovolj široko analizirani v že objavljenem poročilu, ki je zadostna osnova za diskusijo. Pač pa bi se dotaknil problema storilnosti dela. Primerjava povečanja proizvodnje in delovne sile z lanskim prvim polletjem nam namreč ne daje tako ugodne slike. Tako znaša v industriji indeks povečanja količinske proizvodnje 110, delovne sile pa 111. Vendar ne bi bilo pravilno delati zaključke brez globlje analize. Upoštevati namreč moramo, da je zvezni predpis močno zavrl nadurno delo, kar je seveda vplivalo na povečan dotok nove delovne sile. Ker je bila to predvsem nekvalificirana delovna sila, je seveda to delno negativno vplivalo tudi na realizacijo proizvodnje. Vsekakor pa pomeni ta dotok nove delovne sile korak nazaj v storilnosti, kar bo terjalo novih naporov za izpolnitev te naloge. Omejitev nadurnega dela je bila kasneje močno omiljena, tako da dejansko preprečuje sedaj samo tisto nadurno delo, ki je predstavljalo določeno obliko dopolnilnega nagrajevanja. Zato je sedaj nujno, da v gospodarskih organizacijah dosežemo pravilno izvajanje delitve dohodka s tem, da se bomo čimbolj približali nagrajevanju po vloženem delu, s čimer bo stimulirana storilnost, likvidacija odvišne delovne sile in samo na ta način dvig realne plače na zaposlenega.

Če primerjamo povečanje celotnega dohodka in število dejansko opravljenih ur v prvem polletju 1957 in 1958, bomo sicer ugotovili, da je bil v industriji povečan dohodek za 10% s samo 7% večjim številom opravljenih ur. Ob upoštevanju povečanja delovne sile za 11%, bi torej teoretičen rezultat povečanja storilnosti bil vseeno ca. 2%. Na to seveda lahko vplivajo še drugi faktorji, ki pa jih ni mogoče izračunati (n. pr. sprememba asortimenta itd.). Osnovna ugotovitev pa vseeno drži — namreč, da smo v storilnosti dela stagnirali in da se je za izpolnitev plana, ki predvideva povečanje storilnosti za 6%, treba na tem področju posebej potruditi. Jasno je namreč, da od tega zavisi tudi izboljšanje življenjskih pogojev, če hočemo držati plačni fond v odnosu s porastom proizvodnje. Kako pa je z osebnim dohodkom? Kljub temu, da v prvem polletju še ni bila ukinjena 10%-na omejitev izplačevanja plač iz dohodka, nam bančni podatki kažejo porast izplačanih plač v primerjavi s prvim polletjem 1957. Tako se je plačni fond v celotnem gospodarstvu povečal za 18%, v industriji n. pr. za 19%, v gradbeništvu za ca. 40%, kar je seveda posledica povečanja tudi delovne sile in obsega dejavnosti, ki je prav v gradbeništvu v primerjavi z lanskim prvim polletjem močno porastla. Ker so se v lanskem letu plače povečale v glavnem šele v drugem polletju, zato nam ti podatki ne kažejo prave slike v primeri z lanskim letom, vendar pa lahko ugotovimo povečanje realne plače v primeri z lanskim prvim polletjem z zvišanjem osebnega dohodka, pa četudi upoštevamo povečanje delovne sile in indeks povišanja cen, ki znaša po republiških podatkih okrog 4%. To pa nam obenem kaže možnost povečanja realne plače na zaposlenega, če bi priliv nove delovne sile omejili.

To so glavni problemi, ki se tičejo izvajanja instrumentov delitve dohodka v gospodarstvu, ki zahtevajo od nas nadaljnje mobilizacije organov delavskega upravljanja, zborov proizvajalcev in sindikalnih ter političnih organizacij. Kakor je sama proizvodnja razmeroma dobro zastavljena, tako nam lahko ti problemi skazijo sliko, kajti osnovna naloga družbenega plana je izboljšati življenjske pogoje delovnemu človeku.

V tej zvezi naj ugotovim, da se je dohodek na vasi hitreje povečeval. Že dejstvo, da se je po lanski ugodni letini odkup v primerjavi z lanskim I. polletjem povečal za ca. 40% in da tudi cene kmetijskim artiklom niso ostale na isti višini (republiški indeks je ca. 6%), nam pove, da se je dohodek na vasi bistveno dvignil tudi zaradi povečane proizvodnje. Vendar mislim, da so bila ta sredstva zaradi prešibkih pogodbenih odnosov v premajhni meri skoncentrirana za nadaljnja vlaganja v povečevanje proizvodnje, kar bo naloga naših zadrug predvsem v letošnjem letu.

Eno pa je treba poudariti, in sicer, da je nekaj občinskih ljudskih odborov slabo ocenilo to situacijo in predpisalo nižje občinske doklade, kot smo jih v minimalni višini predvidevali z okrajnim družbenim planom. Tako te občine niso izkoristile možnosti koncentracije teh sredstev za svoje proračunske investicije. Taki občinski družbeni plani pa s tem v skrajni konsekvenci tudi niso izpolnili naloge uravnoteženja odnosov med mestom in vasjo. Nasprotno pa so ti ljudski odbori brez večjih diskusij predpisali dopolnilni proračunski prispevek, v nekaterih primerih celo kar pavšalno za vse gospodarske organizacije, o čemer je bilo v zadnjem času precej razprave. Kljub temu, da ni bilo jasno, ali se ta prispevek obračunava z osebnim dohodkom ali ne, je okrajni družbeni plan priporočil občinskim ljudskim odborom, da predpišejo dopolnilni proračunski prispevek samo v tistih panogah, ki so v lanskem letu formirale dobiček in so analize kazale, da bodo ustvarjale letos mnogo višja lastna sredstva. Ker se vse občine tega niso držale, bo potrebna določena previdnost pri obračunu dopolnilnega prispevka, da ne bo vplival na znižanje plač po tarifnem pravilniku. Sicer pa menim, da mora biti to predvsem stvar dogovora med občino in gospodarsko organizacijo.

V zvezi z odnosom mesto - vas, pa tudi v zvezi s pravilnim dotokom proračunskih sredstev, je nadalje važna pravočasna izterjava dohodnin vseh oblik. Situacija po objavljenem materialu v »Glasniku« je razmeroma ugodna, pač pa se je poslabšala ob zapadlosti 3. akontacije. Zato je treba temu problemu posvetiti več pozornosti in biti z izterjavo na tekočem, sicer ne bomo mogli realizirati proračunov.

Kot je razvidno iz objavljenega gradiva, še vedno ne pokrivamo proračunskih izdatkov z dohodki. Na to je sicer v prvem polletju delno vplivalo akontiranje dohodkov iz gospodarstva, ki so se po polletnih obračunih povečali in približali planu, tako da zgleda plan dohodkov po 100%-ni izterjavi dohodkov od prebivalstva realen. Pač pa kažejo tendenco odstopanja osebni izdatki, za katere nismo imeli trdnejših osnov zaradi letos na novo predpisanih dajatev. Ti izdatki bodo pa še verjetno naraščali v II. polletju, ko se bodo regulirali položajni dodatki. Zato bo zopet prišlo do zniževanja materialnih izdatkov na račun osebnih, kar nam kaže že realizacija v I. polletju.

		Plan	Realiz.
Okraj:	osebni	44%	50%
	mater.	56%	50%
Občine:	osebni	25%	37%
	mater.	75%	63%

Zato bo na mestu štednja s predračunskimi sredstvi ali pa se bo zgodilo, da nekateri proračuni v zadnjem kvartalu ne bodo mogli kriti najnujnejših potreb.

V zvezi s splošno potrošnjo naj omenim še dva problema, ki morata dobiti svoje mesto v diskusiji.

Glede preskrbe lahko trdimo, da je bila boljša kot v lanskem I. polletju. Promet v trgovini kaže dokajšen skok: v trgovini na drobno 116, na debelo pa celo 135%. Vendar z doseženimi rezultati še daleč ne moremo biti zadovoljni.

V prometu z industrijskim blagom nikakor ne pridemo naprej v boljši preskrbi detajlne trgovine. Tu so vzroki v sedanji organizaciji. Predvsem lahko ugotovimo, da imamo skoraj v vsaki stroki najmanj po dva grosista, kar zahteva večje investicije v osnovna in obratna sredstva ter povečuje režijo, na drugi strani pa se proizvodna pa tudi grosistična podjetja premalo zanimajo za organiziranje lastne detajlne mreže, s čimer bi se povečal asortiment, znižala režija in omogočil preliv sredstev iz grosistične v detajlistično trgovino za vlaganja v povečanje mreže in izboljšanje opreme.

Tudi v trgovini s kmetijskimi pridelki opažamo stare slabosti. Čeprav smo uredili grosiranje z ustanovitvijo pooblaščenega grosističnega podjetja, s čimer je nekako urejena pot od KZ do detajlista z organiziranim prevozom, embalažno službo itd., še vedno ugotavljamo razlike med odkupno in prodajno ceno na drobno. Ta razlika nastaja predvsem zaradi visokih marž, ki jih nabijajo zadruge in detajlna trgovina, od katerih pa navadno niti eden niti drugi nimata večjih koristi, ker zaradi slabo organiziranega odkupa in kvalitete mnogokrat pokrivajo izgube in visoki kalo.

To kaže, da nam stroške v preskrbi s kmetijskimi pridelki še vedno močno povečuje pomanjkanje potrebnih skladišč, prodajaln in opreme. To pa se rešuje prepočasi, ker trgovina kljub razpoložljivim sredstvom ni pri sedanjih instrumentih zmožna najemanja investicijskih kreditov.

Podobna je situacija pri mesu, kjer bomo prav tako odvisni od tržišča, ki se menja z letino, sezono, izvozom itd., dokler ga ne bomo sposobni odkupovati v sezoni. V zvezi z močnim skokom cen mesa v I. polletju smo vplivali na formiranje maloprodajnih cen govejega mesa s tem, da smo predpisali mesnim podjetjem maloprodajno ceno v višini dvakratne odkupne cene. S tem smo pravzaprav preprečili samo prekomerne zaslužke mesnih podjetij na račun klavnosti, navedli podjetja k racionalnejšemu odkupu in poslovanju, na odkupne cene pa seveda s tem nismo bistveno vplivali. Te cene so bile dogovorjene v okviru celotne države. Še bolj nenormalna je bila situacija pri odkupu živine same. V mesecih, ko bi se po pogodbah morala živina odkupovati, je ni bilo mogoče plasirati in je kmet izgubljal zaupanje v pogodbene odnose. Pozneje pa je nastalo tako kampanjsko povpraševanje za izvoz, da je seveda moralo nenormalno dvigniti cene tudi na domačem tržišču in negativno vplivati na stalež živinskega fonda.

Take in podobne stvari bodo nastajale še, če ne bomo znali pravilno usmerjati povezave med proizvodnjo in tržiščem.

Še eno stvar bi na kratko omenil. To je stanovanjska gradnja. Prej sem sicer omenil, da je dinamika ustvarjanja bruto produkta v gradbeništvu zelo ugodna. Vendar se s tem ne smemo zadovoljiti. Če pogledamo namreč strukturo gradenj, ugotovimo zaostajanje v izgradnji stanovanj, ki je na območju mesta dosežena samo s 34%. Tu sicer ne leži krivda samo na gradbeni operativi, ampak tudi na pomanjkanju urbanistične dokumentacije, nadalje v tem, da nismo dovolj naredili, da bi se kapaciteta proizvodnje obrti povečala, ker ta dopolnjuje gradbeništvo. Zaostajamo tudi v razvijanju industrije gradbenega materiala, kjer je bilo sicer nekaj narejenega, vendar obstaja še vedno občutno pomanjkanje gradbenega materiala. Mislim pa, da obstajajo tudi tukaj možnosti za izvršitev plana, saj se gradbena operativa sprošča drugih del, ki so jo vezala z ostrimi roki in ki so zahtevali i mehanizacijo i strokovne kadre, saj smo šele pravzaprav na vrhu gradbene sezone.

To je nekaj problemov, za katere sem menil, da jih je treba posebej podčrtati, sicer se pa namenoma nisem spuščal v detajle, ker so dovolj široko obravnavani v že objavljenem gradivu in so zato zadostna podlaga za razpravo.

26.

Na podlagi 2. člena uredbe o finančno samostojnih zavodih (Ur. l. FLRJ št. 51-426/53) in 7. člena uredbe o uporabi družbenih sredstev za osebne avtomobile (Ur. list FLRJ št. 14-222/58) izdaja okrajni ljudski odbor Ljubljana na seji okrajnega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 12. septembra 1958

ODLOČBO

o ustanovitvi servisa za prevozne storitve okrajnih in občinskih organov in zavodov v Ljubljani

1.

Ustanovi se servis za prevozne storitve okrajnih in občinskih organov in zavodov v Ljubljani kot finančno samostojen zavod (v nadaljnjem besedilu: »servis«).

Sedež servisa je v Ljubljani.

2.

Servis opravlja prevozne storitve za organe in zavode okrajnega ljudskega odbora Ljubljana ter za organe in zavode občinskih ljudskih odborov Ljubljana-Center, Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Črnuče, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Polje, Ljubljana-Šiška, Ljubljana-Šentvid in Ljubljana-Vič.

Servis ima zlasti tele naloge:

a) opravlja vožnje z osebnimi avtomobili po voznih nalogih;

b) opravlja vožnje za osebe, ki lahko dobijo po 2. tč. 2. člena uredbe o uporabi družbenih sredstev za osebne avtomobile avtomobil za vožnje brez posebnega naloga;

c) opravlja servisne storitve za osebne avtomobile (garažiranje, pranje, mazanje i. dr.);

č) popravlja avtomobile in opravlja druge tehnične storitve v zvezi z njihovim vzdrževanjem;

d) priskrbi šoferja osebam, ki so dobile v uporabo avtomobil brez šoferja, kadar potujejo na večjo razdaljo iz svojega stalnega prebivališča;

e) opravlja servisne in tehnične storitve na avtomobilih uslužbencev, ki uporabljajo za službene vožnje svoje, z regresom kupljene avtomobile;

f) evidentira in obračunava vožnje;

g) opravlja druge zadeve v zvezi s servisno službo.

Servis lahko opravlja naloge iz prvega odstavka tudi za posamezne druge organe, zavode in organizacije, s katerimi lahko sklene pogodbo za opravljanje servisnih storitev po prejšnji pritrditvi Sveta za notranje zadeve in splošno upravo okrajnega ljudskega odbora Ljubljana.

3.

Naloge iz prejšnje točke lahko opravlja servis sam ali po svojih poslovnih enotah.

Za izpolnjevanje svojih nalog ima servis delavnice za vzdrževanje in popravljanje avtomobilov.

Delo poslovnih enot in delavnic urejajo pravila servisa.

4.

V premoženje, ki ga servis upravlja, spadajo nepremičnine, potrebno število osebnih avtomobilov, strojl, orodje in druge naprave, potrebne za vzdrževanje in popravljanje avtomobilov.

Določeni osebni avtomobili, strojl, orodje in druge priprave za vzdrževanje in popravljanje avtomobilov in pa garaže in stavbe, v katerih so delavnice za poravljanje in vzdrževanje avtomobilov, ki so jih doslej imeli okrajni in občinski organi in zavodi, ki uporabljajo servis, se prenesejo brez povračila med premoženje, ki ga ima v upravi servis.

5.

Morebitni primajkljaj servisa se krije iz predračunov tistih organov, zavodov in organizacij, za katere opravlja servis storitve, in sicer sorazmerno s številom prevoženih kilometrov.

6.

Servis vodi upravni odbor, ki ima sedem članov. Dva člana izvoli delovni kolektiv, štiri člane imenuje okrajni ljudski odbor Ljubljana. Upravnik servisa je po svojem položaju član upravnega odbora.

7.

Upravnika servisa imenuje in razrešuje okrajni ljudski odbor Ljubljana.

8.

Servis ima tele sklade:

a) sklad za nadomestitev in velika popravila osnovnih sredstev;

b) rezervni sklad;

c) sklad za nagrade delavcem in uslužbencem.

9.

Delavci in uslužbenci servisa se plačujejo po zakonu o javnih uslužbencih.

10.

Za zadeve in naloge servisa je pristojen Svet za notranje zadeve in splošno upravo OLO Ljubljana.

11.

Ta odločba velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 01/6-8981/2-58.

Datum: 12/9-1958.

Predsednik
okrajnega ljudskega odbora:
dr. Marijan Dermastia l. r.

27.

Na podlagi II. točke odloka Izvršnega sveta Ljudske republike Slovenije o določitvi največjih položajnih plač tajnikov ljudskih odborov (Ur. list LRS št. 18-87/58) je okrajni ljudski odbor Ljubljana na seji okrajnega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 12. septembra 1958 sprejel sledeči

SKLEP

1.

Glede na razvitost posameznih občin se občine Hrastnik, Zagorje ob Savi in Radeče, ki so bile priključene okraju Ljubljana z zakonom o spremembi zakona o območjih okrajev in občin v Ljudski republiki Sloveniji (Uradni list LRS št. 17-77/58), kategorizirajo tako, da znaša položajna plača tajnikov ljudskih odborov teh občin do 17.800 dinarjev mesečno.

2.

Ta sklep začne veljati takoj, uporablja pa se od 1. januarja 1958.

Št. 01/5-8103/1-58.

Ljubljana, dne 12. sept. 1958.

Predsednik OLO:
dr. Marijan Dermastia l. r.

Imenovanja in razrešitve na 2. skupni seji OLO

1. **Imenovana je bila Okrajna tarifna komisija:**

Martin Einhauer, predsednik,

člani: Mara Čafarin, Stanko Dolanc, Janez Frelih, Draga Gantar, Stane Hrovat, Janko Kušar, Franc Luzavec, Jože Marolt, Franc Mravlje, Jože Paradiž, Jernej Perme, Jože Počivavšek, Andrej Struna, Jože Trampuš in Filip Vidmar.

2. **Imenovana je bila Komisija za higiensko tehnično zaščito:**

Marija Mesarič, predsednik,

Franc Gerlovič, tajnik,

člani: Jože Anžin, Rudolf Burič, inž. Miran Čobal, Jože Debeljak, Ciril Hrovat, Franc Košir, Slavko Kovačič, Franc Miš, dr. Boris Moškon in Stane Podobnik.

3. **Lojze Pajnič** je bil razrešen kot član Komisije za konjunkturno službo za odkup kmetijskih pridelkov.

4. **Stane Bernik** je bil imenovan za člana v upravni odbor Šole za umetno obrt v Ljubljani.

5. **Jože Okoren** je bil imenovan za upravnika finančno samostojnega zavoda »Avtoservis« OLO Ljubljana.

6. **Leopoldina Počkaj** je bila razrešena kot upravitelj Vajenske šole raznih strok v Ljubljani.

7. **Andrej Žmavc** je bil imenovan za upravitelja Vajenske šole raznih strok v Ljubljani.

8. **Marijan Železnik** je bil imenovan za upravitelja Vajenske šole raznih strok v Kamniku in Vajenske šole brivsko frizerske stroke v Mekinjah pri Kamniku.

9. **Bojan Luzner** je bil imenovan za ravnatelja Šole za sanitarne tehnike v Ljubljani.

10. **Mirko Jeriha** je bil imenovan za zastopnika Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana v upravni odbor Bolnice za duševne bolezni v Polju.

9.

Ta odredba velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik ObLO
Stanislav Keber l. r.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA BOROVNICA

352.

Na podlagi 1. točke 62. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Uradni list FLRJ št. 52-664/57) in 29. člena splošnega zakona o vodstvu šol (Ur. list FLRJ št. 11/55) izdaja občinski ljudski odbor Borovnica po sklepu seje občinskega zbora in seje zbora proizvajalcev z dne 21. julija 1958 naslednjo

ODLOČBO

I.

Zaradi reorganizacije splošno izobraževalnega šolstva v smislu nove šolske reforme se odpravijo dne 31. avgusta 1958 naslednje splošno izobraževalne šole na območju občine Borovnica:

a) Osnovna šola Borovnica;
b) Osnovna šola Jezero;
c) Osnovna šola Preserje;
č) Nižja gimnazija Borovnica.

II.

Na območju občine Borovnica se ustanovijo s 1. septembrom 1958 naslednje osnovne šole novega tipa:

a) Osnovna šola z vsemi osmimi razredi v Borovnici;

b) Osnovna šola s prvimi štirimi razredi: Osnovna šola na Jezeru in Osnovna šola v Preserju.

III.

Svet za prosveto in kulturo ObLO Borovnica izvrši reorganizacijo šol splošnega izobraževanja v smislu te odločbe in šolske reforme.

IV.

Ta odločba se objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Opr. št. 01/1-551/3-1958.

Borovnica, dne 21. julija 1958.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Janez Čerin l. r.

OBČINA IVANČNA GORICA

353.

Na podlagi 29. člena temeljnega zakona o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci (Ur. list FLRJ št. 26/54), v zvezi s 7. točko 43. člena zveznega zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) je Občinski ljudski odbor Ivančna gorica na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 28. maja 1958 sprejel

ODREDBO

o skupnem zatiranju rastlinskih bolezni in škodljivcev

1.

Zaradi bolj intenzivnega in uspešnega zatiranja koloradskega hrošča, ameriškega kaparja, rdečega pajka, češpljevega kaparja, jabolčnega zavijača, škrlupa in krompirjeve plesni se na območju občine Ivančna gorica odreja skupno zatiranje teh rastlinskih bolezni in škodljivcev.

2.

Skupno zatiranje rastlinskih bolezni in škodljivcev iz 1. člena te odredbe organizirajo in izvedejo na svojem območju splošne kmetijske zadruge ob sodelovanju lastnikov, posestnikov oziroma uporabnikov (v nadaljnjem besedilu lastnikov) kmetijskih zemljišč za njihov račun.

V hribovskih predelih, ki so za motorno tehnično opremo kmetijskih zadrug težko dostopni, izvedejo zatiranje rastlinskih bolezni in škodljivcev lastniki sami, splošne kmetijske zadruge pa so dolžne pripraviti organizacijo zatiranja, priskrbeti lastnikom kmetijskih zemljišč pomoč v ročnih, tehničnih in kemičnih sredstvih za zatiranje rastlinskih bolezni in škodljivcev ter nadzorovati izvedbo akcij za zatiranje.

3.

Kakšne varstvene ukrepe za zatiranje posameznih rastlinskih bolezni in škodljivcev so dolžne izvršiti kmetijske zadruge oziroma lastniki kmetijskih zamljišč ter kdaj, kje in kako naj se ti ukrepi izvršijo, določi za kmetijstvo pristojni upravni organ ObLO. Za kmetijstvo pristojni upravni organ ObLO določi po zaslišanju kmetijske zadruge tudi predele, na katerih morajo izvajati varstvene ukrepe lastniki sami.

4.

Lastniki krompirjevih nasadov so dolžni:

a) v času vegetacije najmanj dvakrat pregledati nasade; če ugotovijo, da so nasadi okuženi s koloradskim hroščem, so dolžni to takoj sporočiti pristojni kmetijski zadrugi, istočasno pa tudi sami storiti vse potrebne zatiralne ukrepe;

b) namestiti ob nasadih na vidnem mestu tablico s podatki o lastniku nasada, površini parcele in vrsti krompirja;

c) obvezno pustiti na parcelah, ki so bile v preteklem letu posajene s krompirjem, ne glede na poznejši posevek, nekaj rastlin krompirja (kot lovne rastline).

5.

Za storitve, opravljene po 2. členu te odredbe, zaračunava kmetijska zadruga lastnikom zemljišč nabavno ceno kemičnih sredstev in dejanske stroške storitve s stroji (delovno silo, amortizacijo in režijske stroške).

6.

Če lastniki na območju, za katerega je določil pristojni upravni organ, da morajo lastniki sami izvršiti varstvene ukrepe, teh ne storijo ali ne storijo ob pravem času oziroma ne na pravilen način, je dolžna izvršiti te varnostne ukrepe kmetijska zadruga na njihov račun. V takem primeru lahko zaračuna kmetijska zadruga tem lastnikom polno ekonomsko ceno.

7.

Izvrševanje varstvenih ukrepov po tej odredbi nadzoruje pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora. Ta organ vodi o izvrševanju teh ukrepov tudi posebno evidenco.

8.

Za kršitve predpisov iz 1., 2. in 3. člena te odredbe se uporabljajo določbe 3. točke 58. člena in 7. točke 59. člena ter 60. člena temeljnega zakona o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci.

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

354.

Na podlagi 2. člena uredbe o dajanju poslovnih prostorov v najem (Ur. list FLRJ št. 12/53 in 4/54) in 1. točke 104. člena uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. l. FLRJ št. 52/57), je občinski ljudski odbor Ljubljana-Center na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 15. julija 1957 sprejel

ODLOK

o dajanju poslovnih prostorov v najem na območju občine Ljubljana-Center.

Najem poslovnih prostorov

1. člen

Po tem odloku se štejejo za poslovne prostore vsi prostori, v katerih se opravlja javna, družbena ali gospodarska dejavnost, kakor tudi skladišča, garaže, pisarne, ordinacije in podobno s pripadajočimi pritiklinami ter prostori, ki so za to namenjeni, čeprav ne služijo tem namenom, ne glede na material, iz katerega so zidani, v kolikor niso spremenjeni v stanovanja.

2. člen

Ne štejejo se v smislu tega odloka za poslovne prostore taki prostori, ki služijo kmetijski dejavnosti individualnih gospodarstev.

3. člen

Stranke oddajajo in odpovedujejo prosto najem poslovnih prostorov v okviru določb uredbe o dajanju poslovnih porostorov v najem, tega odloka ter drugih predpisov.

4. člen

Določila tega odloka se ne nanašajo na prostore v sestavu stanovanj, ki se uporabljajo v poslovne namene, če so neločljiv del stanovanja in so izkoriščeni v stanovanjske namene po obstoječih predpisih.

5. člen

Najem poslovnih prostorov se določi s pismeno pogodbo o najemu, ki mora vsebovati poleg višine najemnine in odpovednega roka skladno z namembnim dovoljenjem vrsto dejavnosti (čl. 12), za katero se poslovni prostor daje v najem. S pogodbo o najemu se ugotavljajo tudi drugi pogoji, zlasti pogoji o investicijah, potrebnih, da poslovni prostor lahko služi namenu, za katerega je določen. Pogodbo o najemu sklene z najemojemalcem organ, pristojen za upravljanje stavbe, oziroma lastnik stavbe.

6. člen

Najemnina za poslovne prostore se razdeli na sklade po odloku o spremembah in dopolnitvah odloka o stanovanjski tarifi, razdelitvi najemnin in skladih ObLO Ljubljana-Center (Glasnik št. 32 z dne 23. aprila 1957).

7. člen

Najemodajalec je dolžan pogodbo o najemu v 4 izvodih v roku 8 dni po podpisu pogodbe predložiti v registracijo Stanovanjski upravi ObLO Ljubljana-Center.

8. člen

Poslovni prostori se lahko dajo vsaki fizični ali pravni osebi za

opravljanje dejavnosti, za katero je dovoljeno poslovne prostore dati v najem, če je taka oseba po predmetu poslovanja ali obrtnem dovoljenju opravičena opravljati zadevno gospodarsko dejavnost.

Namembno dovoljenje

9. člen

Z namembnim dovoljenjem se ugotavlja, za katere dejavnosti, navedene v čl. 12. tega odloka, se dovoljuje dajati v najem poslovne prostore. Z namembnim dovoljenjem se omogoča dajati poslovne prostore v najem za opravljanje določene dejavnosti.

10. člen

O namembnem dovoljenju odloči komisija, ki jo sestavljajo po 2 člana Sveta za blagovni promet, Sveta za gostinstvo in turizem, Sveta za obrt in Sveta za industrijo ObLO (v nadaljnjem besedilu komisija). Člane v komisijo imenujejo pristojni Sveti, predsednika izvoli izmed sebe komisija.

Komisija odloča o namembnem dovoljenju po prostem preudarku ter mora pri tem upoštevati potrebe prebivalstva in druge javne potrebe; odločbo izda oddelek za gospodarstvo ObLO Ljubljana-Center. O pritožbi proti odločbi odloča občinski ljudski odbor na seji obeh zborov.

11. člen

Za prostore, ki se sedaj uporabljajo v poslovne namene, se ne bodo izdale posebne odločbe o namembnem dovoljenju. Za njih velja, da namembno dovoljenje obstoji za tisto, po vsebini najožjo dejavnost iz čl. 12, v katero se morajo uvrstiti dejavnosti, ki se opravljajo ob času uveljavitve tega odloka.

12. člen

Z namembnim dovoljenjem se lahko dovoli dajanje v najem poslovnih prostorov za namene po naslednji nomenklaturi:

1. trgovina na drobno z mlekom in mlečnimi proizvodi ter kruhom in pecivom;
2. trgovina na drobno s sadjem in zelenjavo;
3. trgovina na drobno z mesom in mesnimi izdelki;
4. trgovina na drobno z živili in gospodinjskimi potrebščinami;
5. trgovina na drobno z lesom, kurjavo in premogom;
6. trgovina na drobno s knjigami in muzikalijami;
7. ostala trgovinska dejavnost na drobno;
8. skladišča;
9. frizerska obrtna dejavnost;
10. mesarska obrt;
11. uslužnostna obrtna dejavnost;
12. ostala obrtna dejavnost;
13. menze in delavsko-uslužbenske restavracije;
14. gostinska dejavnost;
15. dejavnost zdravstvenih ustanov;
16. dejavnost socialnih ustanov;
17. ateljeji in poslovni prostori družbenih organizacij.

Namembno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naštetih dejavnosti.

Komisija, navedena v 10. členu odloka, se pooblašča, da lahko izda namembno dovolijenje po izkazani potrebi tudi za dejavnosti, ki niso naštete v tem členu.

Posebne določbe za izdajo namembnega dovoljenja za poslovne prostore v novih stavbah

13. člen

Namembno dovoljenje za poslovne prostore v novih stavbah daje komisija, navedena v 10. členu, in sicer po lastni iniciativi ali na predlog organa upravljanja oz. zasebnega lastnika stavbe, trgovinske, gostinske in obrtne zbornice oziroma ustrezne ustanove.

Namembno dovoljenje izda komisija po zaslišanju organa upravljanja oz. zasebnega lastnika stavbe in po dobljenem mnenju trgovinska, gostinska ali obrtna zbornica oziroma ustrezne ustanove ter pristojnega sveta za dotično vrsto dejavnosti. Če katera od teh zbornic oz. ustanov ne sporoči svojega mnenja v roku štirinajst dni po dostavitvi poziva, se lahko izda namembno dovoljenje tudi brez njenega mnenja.

Organ iz 1. odstavka tega člena daje k investicijskim programom za nove poslovne ali stanovanjske zgradbe, v katerih so predvideni poslovni prostori, predhodno mnenje o vrsti dejavnosti, kateri naj služijo predvideni poslovni prostori po nomenklaturi iz čl. 12. tega odloka. To mnenje služi investitorju za izdelavo glavnega načrta.

Organ iz 1. odstavka je dolžan izdati namembno dovoljenje za isto vrsto dejavnosti iz čl. 12. tega odloka, za katero je dal predhodno mnenje po prejšnjem odstavku tega člena.

14. člen

Proti odločbi o namembnem dovoljenju, ki je izdano po prejšnjem členu, se lahko pritoži tudi ustrezna zbornica (trgovinska, gostinska, obrtna), oziroma organ, ki izvaja nadzorstvene pravice nad ustanovo.

15. člen

Organ upravljanja oz. zasebni lastnik nove stavbe je dolžan v roku 15 dni, računajoč od dneva, ko se po gradbenih predpisih dovoli uporaba poslovnih prostorov, vložiti pri oddelku za gospodarstvo ObLO Ljubljana-Center predlog za izdajo namembnega dovoljenja.

Šteje se, da namembno dovoljenje obstoji za tiste dejavnosti, za katere je bilo zaprošeno:

a) če namembno dovoljenje ni izdano po preteku roka 30 dni, računajoč od dneva, ko je organ upravljanja oz. zasebni lastnik stavbe vložil predlog za izdajo namembnega dovoljenja;

b) če se pritožba, ki je bila vložena proti odločbi o namembnem dovoljenju, ne reši po preteku 45 dni, računajoč od dneva vročitve prvostopne odločbe.

Preklic namembnega dovoljenja

16. člen

Komisija, navedena v 10. členu odloka, lahko na lastno pobudo kakor tudi na predlog ustrezne zbornice po zaslišanju organa upravljanja oz. zasebnega lastnika stavbe prekliče namembno dovoljenje, če bi po utemeljeni oceni komisije v poslovnem prostoru opravljanje druge dejavnosti bolj ustrezalo potrebam prebivalstva ali drugim javnim koristim, kakor ustreza vršitev dejavnosti, za katero obstoji namembno dovoljenje.

17. člen

Odločba o preklicu namembnega dovoljenja mora vsebovati namembno dovoljenje, za katero se bo v bodoče zadevni poslovni prostor moral dati v najem. Brez novega namembnega dovoljenja preklic nima pravne veljave.

18. člen

Zoper odločbo o preklicu dosedanjega in izdajo novega namembnega dovoljenja ima pravico pritožbe v 15 dneh od vročitve odločbe organ upravljanja oz. zasebni lastnik stavbe, pristojna zbornica oz. ustanova ter najemnik. O pritožbi odloča občinski ljudski odbor na seji obeh zborov.

Če pri preklicu namembnega dovoljenja ni v odločbi o preklicu odrejen daljši rok, prenehа najemno razmerje v naslednjem mesecu po preteku treh mesecev od dneva pravnomočnosti odločbe o preklicu.

Dolžnost dajanja poslovnih prostorov v najem

19. člen

Organi upravljanja oz. zasebni lastniki stavb so dolžni oddati v najem neoddane poslovne prostore, razen če jih sami koristijo. Če organ upravljanja oz. zasebni lastnik stavbe ne odda poslovnega prostora v najem v teku 30 dni, računajoč od dneva prestanka dosedanjega najemnega razmerja oz. od dneva, ko je izdano uporabno dovoljenje, ga odda v najem za organ upravljanja oziroma zasebnega lastnika zgradbe Stanovanjska uprava ObLO po javnem razpisu.

20. člen

Pogodba o najemu, ki bi jo sklenil organ upravljanja oz. zasebni lastnik stavbe po roku, navedenem v 19. členu, nima pravne veljave brez soglasja Stanovanjske uprave ObLO, če je le-ta, preden je bila obveščena o sklenjeni pogodbi, že opravila javni razpis o oddaji poslovnih prostorov in v roku 30 dni po razpisu, sklenila pogodbo s koristnikom, ki ga je sama določila.

21. člen

Kadar Stanovanjska uprava ObLO odda poslovne prostore v najem, omogoči organu upravljanja oz. zasebnemu lastniku stavbe, da prisostvuje razpravi glede določil pogodbe o najemu ter mu dovoli, če soglaša s pogodbo, da jo tudi sam podpiše.

Stanovanjska uprava ObLO lahko določi, da najemodajalec brez opravičenih razlogov ne sme odpovedati pogodbe o najemu najmanj dve leti.

V najemninskih pogodbah, katere sklepa Stanovanjska uprava ObLO, je odpovedni rok 3 mesece.

22. člen

Proti sklepanju najemne pogodbe s strani Stanovanjske uprave imajo pravico pritožbe organ upravljanja oz. zasebni lastnik stavbe, kakor tudi najemnik, s katerim je organ upravljanja oz. zasebni lastnik stavbe že sklenil najemno pogodbo. Rok za pritožbo je 15 dni, računajoč od dneva dostave pogodbe osebi, ki ima pravico do pritožbe. O pritožbi odloča Tajništvo za stanovanjske zadeve OLO Ljubljana.

Oddajanje poslovnih prostorov v podnajem

23. člen

Oddaja poslovnih prostorov v podnajem, v celoti ali deloma, nima pravne veljave, niti če se to vrši s pristankom organa upravljanja oziroma zasebnega lastnika stavbe. Če jih najemnik vseeno odda v podnajem ali na uporabo drugi osebi, se šteje, da je prenehalo njegovo najemno razmerje. Najemninska pogodba, ki bi bila ponovno sklenjena s tedanjim najemnikom ali pa z osebo, kateri so bili poslovni prostori izročeni v podnajem oz. v uporabo, nima pravne veljave.

Komisija je pooblaščena dopuščati izjeme od določb gornjega odstavka.

24. člen

Najemna pogodba prenehа, če najemnik namesto dejavnosti, za katero mu je bil poslovni prostor oddan v najem, opravlja v poslovnih prostorih neko drugo dejavnost.

Komisija, navedena v 10. členu, lahko odloči, da najemno razmerje prenehа, če se v poslovnih prostorih brez upravičenih razlogov ne začne opravljati dejavnost, za katero so bili poslovni prostori oddani v najem, v dveh mesecih po sklenitvi najemne pogodbe.

Proti odločbi o prenehanju najemnega razmerja se lahko pritožita najemodajalec in najemnik v roku 15 dni; o pritožbi odloča občinski ljudski odbor na seji obeh zborov.

Odpoved najemne pogodbe

25. člen

Najemne pogodbe poslovnih prostorov se odpovedujejo po obstoječih predpisih.

Uporaba stanovanja v poslovne namene

26. člen

Za poslovne prostore, ki po površini zajemajo večino stanovanja in se izključno ali pretežno uporabljajo v poslovne namene, morata najemodajalec in najemnik skleniti posebno pismeno pogodbo o delu najemnine, ki je dogovorjena oz. predpisana poleg najemnine, pogojene za stanovanje.

27. člen

Pogodbo o delu najenmine mora najemodajalec predložiti v registracijo na način, kakor je določeno za najemne pogodbe poslovnih prostorov.

28. člen

Če najemnik noče skleniti pogodbe o delu najemnine po čl. 26, razen v primerih čl. 4., je dolžan vse, dokler je ne sklene, plačati iz naslova najemnine za vsak kvadratni meter površine tistega dela stanovanja, ki ga uporablja v poslovne namene, 10-kratno tarifo, predpisano za kvadratni meter površine stanovanja.

Znesek iz prejšnjega odstavka se plača od dneva, ko je najemodajalec pozval najemnika za sklenitev pogodbe oz. od dneva, ko je pravnomočno rešen spor o tem, ali se stanovanjski prostor lahko uporablja za poslovne namene.

29. člen

Spore o tem, ali se prostori v sestavu stanovanja lahko uporabljajo v poslovne namene, rešuje stanovanjska uprava ObLO v soglasju z oddelkom za gospodarstvo ObLO.

O pritožbi proti odločbi, izdani po prejšnjem odstavku, odloča Tajništvo za stanovanjske zadeve OLO Ljubljana.

Kazenske določbe

30. člen

Z denarno kaznijo do 3000 din se kaznuje, najemodajalec, ki pravočasno ne predloži v registracijo najemne pogodbe.

Končna določba

31. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 03/2-4520/3.

Ljubljana, 30. avgusta 1958.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
dr. Štefan Šoba l. r.

Vsebina

Poročilo o polletni realizaciji družbenega plana in proračuna okraja za leto 1958.
326 Odločba o ustanovitvi servisa za prevozne storitve okrajnih in občinskih organov in zavodov v Ljubljani.
327 Sklep o kategorizaciji občin za določitev položajnih plač tajnikom občinskih ljudskih odborov.
Imenovanja in razrešitve na 2. skupni seji OLO.
332 Odločba o reorganizaciji splošnoizobraževalnega šolstva občine Borovnica.
333 Odredba o skupnem zatiranju rastlinskih bolezni in škodljivcev občine Ivančna gorica.
335 Odlok o dajanju poslovnih prostorov v najem občine Ljubljana-Center.